

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse K(2014) 3192 endelig af 26. maj 2014 i statsstøttesag SA.38517 (2014/NN) Micula mod Rumænien (ICSID voldgiftskendelse), hvorved Rumænien blev pålagt at afbryde enhver handling, som kunne føre til fuldbyrdelse eller gennemførelse af voldgiftskendelsen af 11. december 2013 afsagt af en voldgiftsdomstol, der blev nedsat under Det Internationale Center til Bilæggelse af Investeringstvister (ICSID), i sagen Ioan Micula, Viorel Micula m. fl. mod Rumænien (ICSID sag nr. ARB/05/20), idet Kommissionen vurderede, at en gennemførelse af voldgiftskendelsen vil udgøre ulovlig statsstøtte, indtil Kommissionen har truffet endelig afgørelse om denne statsstøttes forenelighed med det indre marked, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført to anbringender.

1. Første anbringende om manglende kompetence.

- EU-retten finder ikke anvendelse i sagen og Kommissionen savner kompetence til at træffe en afgørelse i henhold til artikel 11, stk. 1, i forordning nr. 659/1999. Kommissionens afgørelse anerkender ikke, at Rumænien er forpligtet under international ret til at fuldbyrde ICSID-kendelsen uden ophør og at Rumæniens forpligtelser under international ret har forrang for EU-retten. Kommissionens afgørelse tilsidesætter artikel 351, stk. 1, TEUF og artikel 4, stk. 3, TEU, som anerkender og beskytter Rumæniens forpligtelser under ICSID-konventionen og under den bilaterale investeringstraktat mellem Sverige og Rumænien.

2. Andet anbringende om en åbenbar retlig fejl og et åbenbart fejlagtigt skøn.

- Kommissionen har begået en retlig fejl ved med urette at karakterisere fuldbyrdelsen af ICSID-kendelsen som en ny statsstøtteforanstaltning og har tilsidesat sagsøgernes berettigede forventninger. Hele Kommissionens afgørelse er baseret på den fejlagtige antagelse, at fuldbyrdelsen af ICSID-kendelsen udgør statsstøtte i henhold til EU-retten. ICSID-kendelsen giver ikke sagsøgerne en økonomisk fordel, og den udgør heller ikke en selektiv foranstaltning eller en frivillig foranstaltning, der kan tilregnes Rumænien, og den hverken fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene.

Sag anlagt den 19. september 2014 — Bayerische Motoren Werke mod Kommissionen

(Sag T-671/14)

(2014/C 439/41)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bayerische Motoren Werke AG (München, Tyskland) (ved advokaterne M. Rosenthal, G. Drauz og M. Schütte)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse af 9. juli 2014 i sag SA.32009 (2011/C) annulleres i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF, for så vidt som det deri fastslås, at det beløb, der overstiger 17 mio. EUR (28 257 273 EUR) af den ansøgte støtte på 45 257 273 EUR, er uforenelig med det indre marked.
- Subsidiært annulleres afgørelsen af 9. juli 2014 i sag SA.32009 (2011/C) i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF, for så vidt som det deri fastslås, at det beløb, der i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) nr. 800/2008 ⁽¹⁾ ikke skal anmeldes, på 22,5 mio. EUR er uforeneligt med det indre marked.

— Europa-Kommissionen tilpligtes i henhold til artikel 87 i Rettens procesreglement at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Første anbringende: En tilsidesættelse af artikel 108, stk. 3, TEUF

- Sagsøgeren har anført, at Kommissionen har tilsidesat artikel 108, stk. 3, TEUF, idet den har tilsidesat sin pligt til at foretage en påpasselig og upartisk undersøgelse, og dermed tiltrådte den efterfølgende åbenbart urigtigt, at meddelelsen om en indgående prøvelse af store investeringsprojekter kunne anvendes fuldt ud til.
- Sagsøgeren har endvidere anført, at der ved en korrekt bedømmelse af sagsøgerens markedsposition ikke havde været grundlag for en indgående prøvelse. Gennemførelsen af en indgående efterprøvelse uden forudgående fastlæggelse af markedspositionen og den herpå beroende forskelsbehandling af sagsøgeren udgør et åbenbart urigtigt skøn.

2. Andet anbringende: En tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF

- Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF, idet den åbenbart urigtigt har begrænset støttens tilskyndelsesvirkning og hensigtsmæssighed til den forudgående skønnede omkostningsforskel mellem München og Leipzig på 17 mio. EUR.
- Sagsøgeren har i denne sammenhæng anført, at Kommissionens automatiske indgående efterprøvelse, der er forbundet med denne omkostningsforskel, udgør et åbenbart urigtigt skøn, der i sidste ende hindrede en retlig korrekt skønsudøvelse, navnlig ved efterprøvelsen af støttens hensigtsmæssighed og virkninger.

3. Subsidiært anbringende: En tilsidesættelse af artikel 108, stk. 3, TEUF og af forordning nr. 800/2008

- Sagsøgeren har subsidiært gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 108, stk. 3, TEUF og forordning nr. 800/2008, idet den åbenbart fejlagtigt har forbudt Forbundsrepublikken Tyskland at tildele sagsøgeren en støtte på grundlag af den godkendte støtteordning i Investitionszulagengesetz med et beløb, der ligger under anmeldelsestærsklen på 22,5 mio. EUR.
- Denne begrænsning af støttebeløbet under anmeldelsestærsklen udgør efter sagsøgerens opfattelse et åbenbart urigtigt skøn, hvorved Kommissionen har overskredet sine kompetencer og retsstridigt undergivet sagsøgeren en forskelsbehandling i forhold til støttemodtagere, der har modtaget beløbet på 22,5 mio. EUR, som ikke skal anmeldes.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6.8.2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 (Generel gruppefritagelsesforordning) (EUT L 214, s. 3).

Sag anlagt den 19. september 2014 — August Wolff og Remedia mod Kommissionen

(Sag T-672/14)

(2014/C 439/42)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Tyskland) og Remedia d.o.o. (Zagreb, Kroatien) (ved advokaterne P. Klappich, C. Schmidt og P. Arbeiter)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen